

gør, at indvandrerbørn kan komme til at forstå og tale dansk bedre.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Til fru Louise Frevert: Jeg har aldrig påstået, at der var videnskabeligt bevis for det. Det kunne ikke falde mig ind at påstå den slags uhyrligheder. Der er ikke noget videnskabeligt bevis. Det synes jeg også der er flere der har været oppe at sige her i dag.

Der er bare heller ikke videnskabeligt bevis for det modsatte. Og jeg synes, at det med vores samfund i dag måske er en lidt stor risiko at løbe, for jeg mener faktisk, at jeg har ret, når jeg siger, at modersmålsundervisning vil fremme indlæring i dansk. Den risiko, vi løber, er, at kommunikationen i familierne bliver dårligere, barnets identitet lider skade, og vi risikerer, at barnet ikke lærer dansk godt nok. Det synes jeg er en meget stor risiko at løbe, og jeg mener, at det kan være med til at grave grøfter. Men videnskabeligt belæg? Nej, fru Frevert har helt ret. Det eneste videnskabelige belæg, vi har, er, at det ikke skader indlæringen af dansk. Det er meget væsentligt for mig at slå fast: Det skader ikke indlæringen af dansk.

Dermed har vi fået slået en meget vigtig forudsætning for min stillingtagen fast. For hvis der var nogen forskere, der sagde, at det skadede indlæringen af dansk, så ville min stillingtagen selvfølgelig forandre sig. For hvis det var tilfældet, risikerer vi jo netop at ødelægge muligheden for integration i det danske samfund.

Til fru Gitte Lillelund Bech vil jeg sige: Jeg har aldrig påstået, at der i lovteksten stod, at vi afskaffede modersmålsundervisningen. Jeg har påstået, at man afskaffede modersmålsundervisningen i langt de fleste kommuner, fordi man ikke længere havde råd til den. Det er to forskellige ting, men konsekvensen er den samme: Flygtninge og indvandrere i de kommuner får ikke længere modersmålsundervisning.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nej, jeg tror da heller ikke, at det er skadeligt. Men lige så vel som fru Pernille Rosenkrantz-Theil forbeholder sig sin ret til at komme med nogle hensigtserklæringer, så gør Dansk Folkeparti det altså også. Vi mener ikke, at det skal være en kommunal økonomisk forpligtelse og heller ikke en statslig forpligtelse at etablere mo-

dersmålsundervisningen. Jeg synes, at det er blevet sagt og pointeret så mange gange fra den her talerstol i dag, at det er op til kommunerne selv at etablere denne her modersmålsundervisning, og der er ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at vi vil fratage kommunerne valget.

Desuden er der en hjemmel til, at man kan have brugerbetaling. Det vil være et meget, meget lille beløb, som familierne skulle bidrage med i brugerbetaling til en lærer og til at etablere modersmålsundervisningen, hvis der f.eks. er 20 børn på et hold. Men hele problemet er jo, at der er mange hjem, hvor de ikke taler dansk, så man har det modersmål. Men det er også fint nok. Jeg kan ikke se, at det er et problem, som det bliver udlagt her i dag. Tværtimod får de deres begrebsverden opbygget i et sprog, hvor de taler et andet modersmål end dansk. Så jeg kan slet ikke se problemet.

Så hvis man vil etablere modersmålsundervisningen, skal det ikke være på skatteborgernes regning, men for egen regning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det viser jo med al tydelighed vores forskellige prioriteringer, så det er helt korrekt, som fru Louise Frevert siger det.

Man burde prøve lige at høre angående brugerbetaling: I går der blev debatteret et lovforslag i denne her sal fremsat af Venstre og De Konservative og støttet af Dansk Folkeparti, hvor man ville indføre en lavere ydelse i de første 7 år for flygtninge, der kommer til Danmark. Hvis man skal leve for det halve af, hvad man ellers har skullet, hvor er det så helt præcis, at man skal finde pengene til denne her modersmålsundervisning?

Jeg mener, at modersmålsundervisning er fuldstændig essentiel for barnets identitet og kommunikation i familien og for det sociale liv og dermed integrationen. Et af de store problemer for flygtninge og indvandrere er jo generationskløften, kløften mellem dem, som kom her til i første generation, og dem, der bor her som anden generation. Hvis de oven i købet ikke kan kommunikere med hinanden, fordi de ikke har et fælles sprog, så skaber vi da netop de store sociale problemer, vi ser rundt omkring i Danmark i de kredse.

Derfor mener jeg, at det er samfundets pligt at tage hånd om de her familier og hjælpe til med, at de kan få et værdigt liv i Danmark, og det skal vi betale for alle sammen.